

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 35.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Elleve Møde.

Onsdagen den 29de Juni.

(Forts.)

Tsberning (forts.): Man maa altid tage et særligt Bærn mod Vinter og Sommer, og derfor er det Hovedtvi det bedste, som lettest egner sig til at undergaae en Forandring; dersom man altsaa spørger, hvorledes bør vi vedligeholde Hovedtviet for vor Armeé i Kri-gen, saa troer jeg, at vi endnu ikke have fundet noget, som passede bedre, saavel fra Be-
quemmelighedens Side, som ogsaa fra Skøn-
hedens Side, end vore blaae Huer; men, spør-
ger man derimod, hvad kan være et passende
Hovedtvi, for at tilfredsstille forskellige For-
dringer i Fredstid, saa skal jeg, for mit Bed-
kommende, ingen Indsigelse gjøre mod Chacoerne,
og derfor gaaer min hele Udtalelse ud paa, at
spørge Krigsministeren, hvormange Chacoer
han i det Hele tænker paa at lade forfærdige.
Er Antallet indskrænket, svarer det kun til det
Antal Tropper, som man kan antage kan komme
under Vaaden til fredelige Ovelser, saa er Ud-
giften i sig selv ikke saa overordentlig stor.
Chacoen er desuden en Gjenstand, som varer
temmelig længe, naar den bliver behandlet med
Omhyggelighed, og da er det ikke værd at
strides længere derom; men, skulde Hensigten
derimod være, til Sadelmagerens og Hattema-
gernes Fordeel, og til Møllenes, ikke at for-
glemme dem, at lade forfærdige et saa stort
Antal Chacoer, som der behøves i Krigstid
for Armeen, saa er det paa Eiden, at vi gjøre
Indsigelse mod en saadan Post; thi, da bliver
den af de meget kostbare Poster. Der kommer
senere et Forslag, som det ærede Medlem fra
Odense har stillet, som vil komme til at gaae
ud, troer jeg, omtrent paa en lignende Be-

trægtning; men derved skal jeg ikke indlade
mig.

Det er min Hensigt at tage dette mit For-
slag tilbage, og jeg har kun, som allerede ud-
talt, stillet det, for at faae disse Bemærkninger
fremførte og for om muligt at høre, hvorvidt
det kunde være den ærede Krigsministers Hen-
sigt at lade anskaffe et stort Antal Chacoer.
Vi have en farlig Indretning her i Landet,
der har den samme ulykkelige Egenkab som
den, jeg omtalte ved Frederiksværk, nemlig, at
den, for at være til, maa tilvirke Meget; det
er Varedepotet. Saalænge vi have disse Vare-
depoter, er der en idelig Trang til faae gjort
Nyt og Nyt og Nyt, men saa maa vi fra
vår Side idelig sige: Stop og Stop og Stop med
Hensyn til Pengemidlerne; det bliver en Kamp,
som vi ikke kunne undgaae, og desværre maa
jeg beklage, at vi endnu ikke have seet Brug-
terne af denne Kamp. Vi have et altsfor mægtigt
Materielvæsen i Fredstid, og det driver os
ind paa en noget kostbar Forvaltning i denne
Retning.

Jeg kommer nu til et andet Punkt, som er
af større Vigtighed, men som iøvrigt har samme
Charakter, saa at det ogsaa kun denne Gang
kan være Gjenstand for en Forhandling, hvori-
mod det, om jeg kommer paa Rigsdagen igjen,
skal give Anledning til et formeligt Forslag fra
min Side, hvis ikke den store Ulempe er af-
hjulpen inden den Tid; det er nemlig Forsla-
get under Nr. 20, som angaaer Ulsærod Fa-
brik.

Førend jeg gaaer ind paa at omtale denne
Gjenstand, skal jeg give Ulsærod Klædefabrik
alle tillige Gresærlæringer — den arbejder
godt, den arbejder ikke dyrt — kort sagt, hvad
man vil, indrømme Alt i den Retning. Men jeg
skal bemærke, at vi have en anden tvungen